

№ 2236

Проложеніє При главно то моє завѣщаніє
сирѣчь доголеніє къ нѣмъ, ~~написаніє~~
во 1876-ѣ лѣто Марта 1-и.



Помню по написаніє то на первый ѣ главный завѣщатель оставалъ ѣ еще нѣсколько пары на ошкѣ за харченке, сир. за домашнѣ нѣмѣнѣ ѣ Потарсы отарѣблены, а смѣрть та ся не знае кога еще дойде да ми повила, ако ѣ да е При дверехъ уже, того ради отарѣблявалъ ѣ завѣщивалъ ѣ за нѣхъ слѣдующе. ако они ся слѣдила на скоро смѣрть та, отъ таи пари да си дѣлалъ во отѣчество то ми село Банско (въ разлогѣ) хилѣнѣ ѣ Пещистинны Грѣ: (Ѡн 1500 Грѣ:) За утѣше то нѣмъ, ѣ Пересе Грѣ: (Ѡн 50 Грѣ:) една Парсиѣ на цѣрква та нѣмъ ѣ да ми ся утѣше ѣ место да си спомнѣва. Тамъ во това нешто село Банско, ѣмалъ сестриницѣ Калѣгеркѣ ни ѣмѣ Олімпіада, ѣ Нѣи да се дѣлалъ Проста Грѣ: (Ѡн 300 Грѣ:). такожде ѣ въ рылѣ да си дѣлалъ на Самоковкѣ тѣ Калѣгеркѣ, сирѣчь на Бага Сиклиѣнѣ ѣ Простѣ тѣ ѣ Нѣи ѣмѣ щѣи дѣвѣте ѣ пересе Грѣ: (Ѡн 250). таи Пари нѣмъ едѣмъ дѣлѣнѣ за ради лѣтъ то що го глѣбѣха толко Гѣрѣнѣ, ѣ сѣдѣлѣ еѣ ѣ копалѣ еѣ ѣ дѣрѣго рѣкотѣлѣ въ него, како въ свое сѣщиваніє, зашто то мысѣлѣнѣ ѣ По смѣрть моѣ ще го насѣлѣдалѣ онѣ (такова вѣстѣннѣ отѣше ѣ Нашето отѣщаніє къ нѣмъ нѣмъ Нѣгѣлѣ, Когатѣ си къѣнѣ лѣтъ то, ако не отѣше се махѣнала отѣ Тамъ Сестриницѣ та ми Олімпіада, ѣлѣ тѣ доѣрѣ да кажемѣ, ако не отѣха тѣ испѣлѣлѣ, зашто то та отѣше за Нѣино ѣмѣ купѣно), а азъ го продадохъ Нѣи послѣ, та нѣмъ е зашелѣ архѣѣ ѣ харѣ тамъ, да това нѣмъ се дѣлалѣ таи Пари да не малѣталѣ ѣ да ми не ѣвлѣнѣталѣ, но да рѣдалѣ отѣгъ да го Проста. да си дѣлалѣ ѣ на уѣнѣнѣнѣ ѣ ми всѣкомѣ по сто Грѣ: (Ѡн 100), не ѣсклѣдѣнѣ ѣ наѣ малѣкѣо, ако ѣ да не е еще Калѣгерѣ, ѣ ако достѣдѣ до край у Нѣи, таѣ колко за отѣгъ да Проста. еще да се дѣлалѣ на рылѣкѣ тѣ Калѣгеркѣ по 5 (пѣтъ) Грѣша

На секоя, колко то сѣ всидишъ те, за оного да прости. сто гро^ш
(# 100 гро^ш) оцредѣлявалъ за джолгерскы наднищы да се пре-
терее отина та на свѣтъ Лука, а керимѣди и дѣскѣ що ще
да потаргоубаватъ, тамо сѣ има въ голѣмъо Зимникѣ.
оавъ тѣи пары ще се заплитъ и една мантія на църквада
(ако да сѣ не приготавилъ своя) що ще ми сѣ даде за у грошъ.
— Нѣкогъ время въ младитѣ сѣ еще горни отъхъ сѣ общалъ
сѣ неареломно намѣреніе да ида на поклоненіе на оложіи
гросѣ, и въ ернѣ ^{година} да и приготавилъ отъхъ уше и справилъ отъхъ
вѣнко за отиванъе, не помнилъ ооатѣ по каквы притѣни сѣ
воспитухъ и тогава, и таки останухъ не исполнѣвъ мѣла-
ніе то сѣ и общаніе то сѣ! а свѣтоз Писаніе говори, аще
общаешъ оотѣ богѣ, не умеда отадашъ его, уне то еста
не общаватъся, нежели общавидѣсѣ не исполнитъ! Помню
ооатѣ допрѣ те слова мое не исполненіе на стана оавъ рас-
каніе, но не знамъ оавъ каквы сѣ притѣни олагословилъ
или непростителни, зарарѣ слова, катто мѣ оолидава со-
вѣсть та всякого за това мое не исполнено общаніе, оарѣ-
дѣлявалъ да сѣ дадѣта, сир. да сѣ разнесѣта по тамо-
шнѣ те свѣти мѣста хлядо гро^ш: (# 1000 гро^ш) и да ми сѣ
упише мѣ то въ църквы тѣ. това ще оидѣ, ако ты сѣ сѣ-
гилъ да оидѣ нѣкой орава нашь монастырскій на по-
клоненіе, та да ги дадѣсѣ, или ако не, а то да сѣ непра-
тѣта сѣ дѣгѣ нѣкой поклонникѣ вонкашенѣ, който да
ги дадѣсѣ и разнесѣ вѣрно и право, или дѣгѣ яте нѣкакѣ,
каквото уидѣсѣ. това сѣ неаремѣнно мое мѣланіе, и
мѣлаю да сѣ исполнѣ погѣно, и гѣлко възможно недовољно.
таія дѣгѣ наднищѣми пары, катто сѣ оададѣта погѣно
за гѣто сѣ наднадаватъ, ако артнедватъ оше нѣщо,
и оны арее да сѣ раздѣдѣта мѣлостыня на сиромашъ
до послѣднѣи мѣдѣнищы, но на нестѣмнѣкѣ сиромашъ, оне

на дѣнѣи. мѣдѣни
сѣ мѣтрава.

отъ редъ вси колѣ. Слова Протѣ Второ мое и послѣдно
 завѣщаніе ще да има дѣйствителность и твердость, ако
 се слѣди на скоро смерть, докль не сѣ похарѣны еще такі
 пары, ако ли сѣ продолжи еще животъ, макаръ и не много-
 пріятель, богъ могъщъ вси и невозможная водможна тавор-
 ти, и похарѣтаея Пары тѣ за домашни нѣмды и похарѣты,
 агоава нѣма нч що да сѣ дава, нчщо да сѣ исполнѣва, ко-
 гато нѣмда законъ нѣмѣнява. а всемогъщѣи богъ
 нека пріема прощолѣніе вмѣсто дѣло. пороино и за то-
 ва Второ завѣщаніе, вѣрѣвалъ, защо, како всякъ отратъ
 монастирскій лесно поднава тѣмъ то ми, да ми не тре-
 сѣватъ и тѣки свидѣтели за подтаверженіе на вѣрности
 мѣ, но да е доволенъ само своерѣчній мой похатѣ въ пе-
 затѣ тѣ мн.

Написано и сіе своерѣчно въ рылскій мона-
стирь

Своерѣчїе Протѣ рылскій Подтавер-
 жданю вышчтисанная въ составнныи
 своимъ Печатомъ и обыкновеннымъ
 подтаваніемъ



Сто (100) Грѣ, що сѣ наднави оны тѣ, защо
 нѣмѣнѣи да сѣ прѣстареѣ и звѣстко, защо
 лѣка, нека сѣ да е извѣстко, защо
 стаснахъ мѣксѣтѣ и прѣстѣяхъ
 салъ тѣ сѣ прѣстареѣ во 1882
 лѣто, въ 5-й, како то шо
 прѣстареѣ, а за послѣдно
 време, монастирь
 ще има тѣмъ
 да нѣмѣ.

Притѣратѣе тѣка и еще 500
 Грѣ (словомъ пять стотинъ).
 За сѣгашне то моудѣ Дмит-
 триѣ, отъ Гирпанско окрѣгїе
 отъ село мѣреалково, ако до-
 сѣди да не испрати до краѣ
 защо то дѣлѣ тѣ шо
 оубѣха прѣдъ него
 нѣмѣнѣи, прѣ-
 писано во 1880 лѣто
 декабрь 15.